

KORKEIMMALLE HALLINTO-OIKEUDELLE

Asia Lausuma Honkajoen Tuulipuisto Ky:n korkeimmalle hallinto-oikeudelle 13.2.2026 toimittamasta oikeudenkäyntikulueroittelu (dnro. 1398/03.04.04.16/2025). Lausuma pyydetään toimittamaan 3.6.2026 mennessä.

Lausuman antaja Kankaanpään kaupunki (jäljempänä ”**Kaupunki**”)

Lausuman antajan prosessiosoite

Kaupunkisuunnittelupäällikkö Elma Mettälä
Kankaanpään kaupunki
Kuninkaanlähteenkatu 12, 38700 Kankaanpää
Puh: +358 40 577 2732
Sähköposti: elma.mettala@kankaanpaa.fi

Valittaja Honkajoen Tuulipuisto Ky (jäljempänä ”**Valittaja**”)

Valittajan prosessiosoite

Asianajaja, varatuomari Minna Katajoki
Luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja Antto Junkkari
Avance Asianajotoimisto Oy
Mannerheimintie 20 A, 00100 Helsinki
Puh: +358 40 181 0424
Sähköposti: minna.katajoki@avance.com;
antto.junkkari@avance.com

Lausuma

1. Tausta ja vaatimukset

Valittaja on antanut 13.2.2026 päivätyn vastineen Kaupungin 5.11.2025 antamaan lausuntoon Valittajan valituslupahakemuksesta sekä 27.1.2026 päivättyyn lausuntoon itse valituksesta. Valittaja toistaa korkeimmalle hallinto-oikeudelle 13.2.2026 toimittamassaan vastineessa aiemmat vaatimuksensa siitä, että Kaupungin tulisi korvata Valittajan oikeudenkäyntikulut tässä valitusasiassa. Vastauksensa liitteeksi Valittaja on toimittanut oikeudenkäyntikulierittelynsä, jonka osalta Korkein hallinto-oikeus varaa Kaupungille tilaisuuden lausua näkemyksensä, jonka Kaupunki esittää seuraavaksi.

Kaupunki uudistaa asian aikaisemmissa vaiheissa esittämänsä vaatimuksen, että Valittajan valitus tulisi hylätä. Kaupungin päätös hyväksyä Paholammin tuulivoimapuiston osayleiskaava ei Kaupungin valituslupahakemukseen ja valitukseen antamissa lausunnoissa esitetyin perustein ole lainvastainen.

2. Kaavan hyväksymispäätös ei ole lainvastainen

Valittajan 13.2.2026 antamassa vastineessa ei ole tuotu esille mitään uusia seikkoja, joilla olisi vaikutusta asian arviointiin. Valitus rakentuu edelleen vahvasti lähtökohdalle, että Kaupungin olisi tullut oma-aloitteisesti mallintaa Paholammin tuulivoimahankkeen jättövanavaikutus läheisen Kirkkokallion tuulipuiston tuotantoon ja sitä kautta liikevaihtoon. Siteeraamalla valikoivasti muun muassa valtioneuvoston vuonna 2024 julkaisemaa merituulivoimaselvitystä Valittaja on pyrkinyt luomaan vaikutelman, jonka mukaan jättövanailmiö ja sen vaikutukset olisivat myös maatuulivoimahankkeissa luotettavasti ennalta mallinnettavissa suoraviivaisilla laskukaavioilla ja että vaikutukset päätuulensuunnassa taaempaan sijaitsevaan puistoon olisivat aina yksiselitteisen negatiiviset. Valittaja on kuitenkin jättänyt mainitsematta merituulivoimaselvityksen keskeisimmän johtopäätöksen:

Nykyisten tutkimusten tulosten perusteella voidaan todeta vain, että puistoilla on vaikutusta toistensa tuotantoon. Tutkimusten tulokset kuitenkin eroavat toisistaan paljon, eikä niiden perusteella voida antaa suosituksia puistojen välisistä etäisyyksistä.

Se, että tuulivoimapuistoilla voi puolin ja toisin olla vaikutusta toistensa tuotantoon, ei vielä itsessään luo velvollisuutta mallintaa jättövanavaikutusta, koska tähän ei ole edes merituulivoimakontekstissa olemassa luotettavaa menetelmää – maatuulivoimasta puhumattakaan. Tuulivoimahankkeilla on aivan vastaavalla tavalla vaikutuksia muihinkin kaavan vaikutusalueelle sijoittuviin elinkeinotoimintoihin (mm. hankkeen edellyttämien hakkuiden vaikutus metsätalousyrittäjiin, tuulivoimaloiden maisema-, melu- ja välkevaikutusten vaikutus matkailuyrittäjiin jne.), eikä näidenkään kohdalla ole edellytetty vaikutusten mallintamista.

3. Perusteita oikeudenkäyntikulujen korvaamiselle ei ole

Hallintoprosessissa kynnys oikeudenkäymiskulujen korvaamiselle on ylipäätään korkea, sillä hallintopäätöksen antanut viranomainen hoitaa sille laissa kuuluvaa tehtävää, eikä kyse ole siten siviilioikeudellisen riita-asiaan rinnastettavasta prosessista. Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019, jäljempänä ”HOL”) esitöissä (HE 29/2018) on katsottu, että tällainen korvausvelvollisuus voisi tulla kysymykseen silloin, jos oikeudenkäynnin tarve on aiheutunut viranomaisen selvästi lainvastaisesta ratkaisusta. Tällainen tilanne voi olla esimerkiksi silloin, kun viranomainen on päätöstä tehdessään ylittänyt toimivaltansa tai kun kyse on ollut selvästi harkintavallan väärinkäytöstä. Edellä ja asiassa aikaisemmin esitetyn valossa on täysin selvää, ettei Kaupunki ei ole toiminut mainitulla tavalla.

Kaupungin on mahdoton hyväksyä Valittajan väitteitä siitä, että se olisi pitkittänyt prosessia käyttämällä lakiin perustuvaa oikeuttaan lausua itse antamaansa kaavapäätökseen kohdistuvasta valituksesta ja esittää hallintotuomioistuimille oma näkemyksensä asiasta. Kaupunki on prosessin aikana lausunut kertaalleen hallinto-oikeuteen jätetystä valituksesta, kertaalleen valitusluvasta korkeimpaan hallinto-oikeuteen sekä kertaalleen itse valituksesta. Valittajan näkemys, jonka mukaan Kaupungin pitäisi kokonaisuudessaan kustantaa Valittajan itse käynnistämän valitusprosessin oikeudenkäyntikulut yksinomaan siksi, ettei se ole suoralta kädeltä hyväksynyt Valittajan valitusta, on täysin perusteeton.

Kaupunki toteaa lisäksi, että Valittajan 13.2.2026 korkeimmalla hallinto-oikeudelle toimittama vastaus **ei tuo esille mitään uusia seikkoja, jotka antaisivat Kaupungille aihetta arvioida toisin sen aiemmin esittämänsä vaatimusta Valittajan oikeudenkäyntikuluvaatimuksen hylkäämiselle.** Lisäksi Valittajan nyt jo 241 517,5 euron (alv 0) suuruiseksi kasvaneet oikeudenkäyntikulut, joista

asianajopalkkioita on 210 697,50 euroa (alv 0), ovat hallintoprosessikontekstissa käsittämättömän suuria, ottaen huomioon, ettei hallintoprosessiin liity siviiliprosessille tyypillistä todisteiden esittelyä ja todistajien kuulemista. Kaupungin näkemyksen mukaan vastaavissa prosesseissa tavanomaisesti syntyvät asianajokulut ovat noin neljänneksen tästä määrästä.

Kaupunki katsoo, että Valittajan asiaan käyttämä työmäärä (asianajotoimiston osalta yli 561 tuntia) on suhteettoman suuri asian laajuuteen nähden. ”Asian paisuttamista”, kuten Valittaja asian ilmaisee, ja siten myös oikeudenkäyntikulujen paisuttamista ei voida perustellusti laittaa Kaupungin syyksi. Valittajien ensin Turun hallinto-oikeudelle ja myöhemmin korkeimmalle hallinto-oikeudelle toimittama kirjelmöinti sisältää huomattavan paljon samojen jo aiemmin esitettyjen argumenttien tarpeetonta toistoa ja uudelleen muotoilua, mikä tarkoittaa, että myös huomattava osa Valittajana esittämien oikeudenkäyntikuluerittelyn sisältämistä toimenpiteistä ovat tarpeettomia. Kaupunki selvyuden vuoksi toteaa, että HOL 97 §:n 1 mom. 4-kohdan mukaan korvattaviksi oikeudenkäyntikuluiksi ei lueta mitä tahansa asiamiehelle tai avustajalle maksettavia palkkioita. Lain esitöissä (HE 29/2018) täsmennetään, että palkkiolla tarkoitettaisiin palkkiota niistä toimenpiteistä, jotka ovat olleet *tarpeellisia* kyseisen asian hoitamisessa tuomioistuimessa. Huomattava osa Valittajan asiamiehien toimenpiteistä ovat olleet muuta kuin tarpeellisia.